

Dolnolukavický Hlasatel

ČASOPIS PRO DOLNÍ LUKAVICI, KRASAVCE, LIŠICE A SNOPOUŠOVY

SLOVO STAROSTY

Vítězslav Opálko

Vážení spoluobčané,
ani v období prázdnin a dovolených se činnost OÚ a zastupitelstva obce nezastavila. Vzájemně jsme se s kolegy při čerpání části dovolené prostrídali tak, abychom mohli být přítomni u zasmulvných činností, např. na kontrolních dnech rekonstrukce budovy OÚ, výstavbě přístřešku pro techniku obce a zejména na modernizaci hřiště u ZŠ.

Přítomnost zástupce obce byla nutná i při jednání se státními orgány a dodavateli státních staveb - s katastrálním úřadem, geodety nebo při stavbě čtyřproudové silnice Šlovice - Přestice. Při této stavbě se naší obce dotkne zejména přeprava velkého množství ornice. Jistě jste již zaznamenali provoz nákladních aut s přívěsy na trase od Horní Lukavice. Upozorňuji na zvýšené nebezpečí, které hrozí zejména při jejich průjezdu na úzké silnici v HL směrem od autobazaru na Zámeček, ale i na dalších místních komunikacích. Samozřejmě jsme uplatnili své obavy i z poškození silnice mezi HL a DL, která na takové množství aut s touto tonáží není stavěná. To jsme ostatně učinili během přípravy stavby písemně již několikrát před mnoha lety. Celá trasa byla v srpnu zmonitorována dodavatelem stavby, včetně stavu domů, silnic i propustků. Záznamy budou podkladem při případném uplatňování škod.

Budova OÚ v novém kabátě.

Pro možnost sportovního vyžití dětí a mládeže se nám podařilo během prázdnin zrekonstruovat víceúčelové sportoviště u ZŠ. Je pravdou, že sportovat se nechalo i na hřišti s mlatovým povrchem, které zde obec postavila v roce 2008. Nahrazením původního povrchu umělým však dostalo hřiště úplně jinou kvalitu. Současně bylo doplněno vodorovné značení a prvky pro další míčové hry, instalovány branky, dřevěné mantinely a umělé osvětlení. Akce byla podpořena Plzeňským krajem částkou 400.000 Kč z programu „Podpora vybudování a modernizace sportovišť v roce 2020“. Přejí vám krásné strávený zbytek léta.

SLOVO ZASTUPITELE

Michal Böhm

Strávit celé **prázdniny na hřišti** byl v mládí sen snad každého. Společně s kolegy se nám při letošních prázdninách splnil při stavební akci modernizace víceúčelového hřiště u ZŠ v rozměrech 40 x 20 metrů. Záměr zastupitelstva bylo akci realizovat v roce 2019 s dotační podporou, ale bez získané dotace jsme práce odložili na letošní rok. Společnost zajišťující dodávky hřišť jsme si pro prázdniny 2020 předem zasmluvnili. Zároveň jsme zeštíhlili nabízené práce s vizí, že osvětlení areálu a dřevěné mantinely realizujeme vlastními silami.

Již v průběhu června jsme zahájili s místní firmou výkopové práce pro rozvody elektřiny. Brigádníci nanášeli impregnační nátěr na 230 ks fošen sibiřského modřínu, který smrk předčí v mnoha klíčových vlastnostech. Marek Maňour naplánoval a společně s firmou AB Elektro s.r.o. realizoval osvětlení. Následně již nastoupila stavební firma a začala přípravou podkladu. Znamenalo to odebrání 15 cm původního povrchu a následné zpětné vyrovnaní a zhutnění. Na podklad byl položen umělý povrch s výškou štětiny 18 mm s pískovým zásypem. Písek byl speciální technologií zapracováván do umělého povrchu, aby byly zajištěny ideální podmínky pro sportování a také život-

nost povrchu. Při dodržování následné péče je povrch připraven sloužit mnoho let pro hry futsal, házenou, tenis, volejbal, 2x poloviční hřiště basketbal a volejbal.

Montáž mantinelů jsme provedli během pár dnů v průběhu srpna. Původní obvodové sloupy sloužily jen pro držení obvodové sítě, takže jsme iprovizovali a vymysleli dodatečné držení mantinelů a vystužení konstrukce hrazení, které připravilo zámečnictví Miroslav Koman z Přestic. Změnou bylo i vyčlenění bra-

nek mimo hřiště, takže pro hráče tenisu již nejsou překážkou, odpadá tím jejich stěhování. Dalším doplňkem budou tréninkové odrazové stěny pro individuální přípravu. Využije tím kvalitní povrch hřiště i jednotlivci. Posledním krokem bude zkrácení a montáž ochranných sítí a instalace LED světel.

Předpokládám, že si zde najdete své sportovní vyžití a hřiště bude plně sloužit ZŠ, MŠ a široké veřejnosti.

Děkuji všem, kteří pomohli s realizací.

FINANČNÍ DARY NA NÁKUP NOVÉHO DOPRAVNÍHO AUTOMOBILU PRO HASIČE

Vítězslav Opálko

V minulém vydání Hlasatele jsem zveřejnil výzvu k finanční podpoře nákupu nového dopravního automobilu s přívěsem pro hašení pro výjezdovou jednotku SDH Dolní Lukavice. Současně jsem s touto žádostí oslovil některé firmy a společnosti. Tento nápad již přinesl konkrétní výsledky: k 31. 8. 2020 jsem jménem obce uzavřel 10 darovacích smluv na celkovou částku 174.000 Kč. Sounáležitost s činností dobrovolných hasičů a obce projevili svými dary 3 fyzické osoby z Dolní Lukavice s celkovou částkou 9.000 Kč dar, zbývajících částku 165.000 Kč darovali právnické osoby, z toho 40.000 Kč firmy, působící v naší obci.

Všem dárcům právem náleží náš veliký dík.

Pokud by i někdo další uvažoval o podpoře nákupu nové techniky pro SDH, na OÚ jsou připraveny pro tento případ darovací smlouvy. S hasičským pozdravem „Bližnímu ku pomoci“.

VOLBY

Volby do Zastupitelstev krajů se konají 2. a 3. října 2020. Stanovení volební okrsků:

» volební okrsek 1	DOLNÍ LUKAVICE	Dolní Lukavice 142, Klubovna
» volební okrsek 2	LIŠICE	Lišice 14, Pohostinství
» volební okrsek 3	SNOPOUŠOVY	Snopoušovy 11, Kulturní dům
» volební okrsek 4	KRASAVCE	Krasavce 10, Kulturní dům

POZVÁNKA

Zveme všechny občany na

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE,

které se koná **24. září 2020**
od 19:00 hodin v Lišicích.

NA BÁNI SE POKROČILO

Vojtěch Benedikt Krejčí, stavební technik, Biskupství plzeňské

V loňské roce byla provedena nosná konstrukce věže, pozlacen kříž a makovice. V červnu a červenci 2020 proběhly práce na lucerně, byla osazena římsa a provedeno bednění věžičky. Horní část věže a byla oplechována, zhotoveny ramenáty a provedeno bednění, které má definitivní tvar věže.

Tím letošní etapa končí. Před zabetonovaním bane byla konstrukce znovu ošetřena fungicidním nátěrem. V další (poslední) etapě bude provedeno oplechování bane, osazení kříže s makovicí a následné osazení bane na věž.

Celkové náklady činí 1,9 mil. Kč. V loňském roce bylo prostavěno 614.000 Kč. Původní záměr byl dokončit práce již letos, ale z požadovaného milionu korun ministerstvo kultury poskytlo 500.000 Kč. Rozpočet pro letošní etapu je tedy 650.000 Kč. K celkovému dokončení akce je potřeba sehnat dalších 640.000 Kč. Po setkání pana starosty Vítězslava Opálky s plzeňským biskupem Tomášem Holubem 23. 6. 2020, farnost Merklín požádala Mi-

nisterstvo kultury o navýšení dotace tak, aby práce mohly být dokončeny již letos. V této chvíli čekáme na reakci Ministerstva. Pravděpodobněji však je, že se práce podaří dokončit až v roce 2021.

CHVÁLA HLASATELE LUKAVICKÁ PLOVÁRNA

Rodina Pirníková z DL

Mgr. Eva Horová

Na nové číslo Hlasatele se moc těšíme. Časopis vždy čteme od začátku do konce. Manžel má nejraději společenskou kroniku, já historii E. Horové a vždy se potěším a zavzpomínám na mládí u článků B. Zahradníkové. Děkujeme redakci za každé vydařené číslo!

Břehy řeky Úhlavy opět ožily. Místní i lidé z okolí se přicházeli zchladit v horkých dnech v posledním týdnu v červenci. Ani srpen v koupání však mnohé svými teplotami neodlákal. Odpoledne u řeky trávil i některé členky DK. Teplota vody byla naměřena 18 °C.

ZPRÁVY ZE ŠKOLY A ŠKOLKY

Mgr. Lenka Hajšmanová, Dis.

Vážení čtenáři, ráda bych vás seznámila s pracemi, které probíhaly během hlavních prázdnin. Kromě malířských prací v obou budovách byla opravena elektrika (práce budou pokračovat i na podzim) a rekonstruovalo se hřiště u školy. Za to patří velký dík obci. Dále jsme standardně uklízeli, vyklízeli nepotřebné věci a hlavně se připravovali na nový školní rok, který, doufáme, bude „klasický“... S novým školním rokem nás čekají per-

sonální změny. Vše napíši v příštím vydání Hlasatele, ale již teď prozradím, že školu posílí i mužské pokolení. (viz Na slovíčko s...)

O prázdninách proběhly v prostorách základní školy dva turnusy příměstského tábora s angličtinou Evy Horové. Některé děti chodily oba týdny. Jsem ráda, že škola sloužila dobrému účelu.

TÁBOR 2020

Karolína Dvořáková

Již několik let se v létě v Dolní Lukavici pořádá anglický tábor. Letos se pro velký úspěch konal dokonce dvakrát! Pod vedením naší skvělé vedoucí Evy Horové jsme navštívili různé farmy v okolí. Mohli jsme si vyzkoušet dojit kozu, krmit zvířata nebo vyhřebelcovat koně.

Když bylo hezké počasí, skočili jsme do řeky Úhlavy. Nechyběla ani stopovačka s úkoly v angličtině. Na každý den jsme měli vybrané téma, podle kterého jsme hráli různé hry. Mně se nejvíc líbily ochutnávky jídel, při kterých jsme měli se zavázanýma očima uhodnout, co zrovna jíme. Některé dny jsme si i my děti mohly vyzkoušet, jaké to je být vedoucí a připravovat různé aktivity. Užili jsme si spoustu zábavy a už se těšíme na příští rok.

ROZHOVOR

Mgr. Eva Horová

s Marií (*1969) a Emanem (*1978) Štycho-vými, žijí v Dolní Lukavici.

Jak jste se dostali k zajímavé zálibě vlastnit netradiční vozidlo?

Oba nás baví motorová vozidla. Asi před 15 lety jsme si řekli, že se zkusíme poohlédnout po Velorexu. To se nám povedlo a za krátkou dobu jsme doma měli Velorex OSKAR 16/250 (rok výroby 1962). Stroj byl však v katastrofickém stavu před renovací.

Jak dlouho probíhala renovace?

Téměř tři roky. Těžko jsme tehdy sháněli náhradní díly. Objížděli jsme burzy, hledali na internetu. Nevěděli jsme, co a jak má vypadat. Na tomto stroji jsme se učili.

Předpokládám, že jste museli nastudovat velké množství materiálů. Z čeho jste čerpali?

Z literatury a internetu. Málo lidí například ví, že tato vozidla byla původně určena pro invalidy. První byl vyroben v roce 1951. Vyráběly se 20 let v omezeném množství (jen 16680 kusů).

Kam jezdíte?

Zpočátku jsme jezdili po výletech. V současnosti se od jara do podzimu zúčastňujeme srazů velorexů. Jezdíme přibližně 2x za měsíc po celé ČR. Na srazu jsme od pátku do neděle. Tam dostaneme mapu, projedeme trasu a plníme na stanovištích úkoly. Tam jsme si také našli mnoho přátel.

Pozn.: Na cesty jsou vybaveni „kuchyňkou“ (viz foto). Marie sehnala vojenský kufr, který zrenovovala. Eman na zadní část velorexu připevnil nosič, na který

přípevnili kufr. V něm si vozí vařič, příbory atd., když někde přijedou, mohou se hned pohodlně najíst.

Co vyžaduje údržba?

Mytí, mazání, péče o brzdy a výměna oleje. Údržbu děláme před každým srazem.

Zradil vás váš stroj někdy?

Ano. Stalo se tak na Srazu socialistických vozidel, kdy se nám zlomila zadní kyvná. Tím pádem jsme přišli o zadní kolo a nebylo možné pokračovat v cestě.

Jaké máte plány do budoucna?

Zrenovovat další stroje.

HAYDNOVY HUDEBNÍ SLAVNOSTI

9. 9. - 1. 10. 2020

9. 9. středa, 18:00 hodin

Nebílovy, státní zámek

ZAHAJOVACÍ KONCERT 28. ROČNÍKU

Orchestr Konzervatoře Plzeň

dirigent Jiří Štrunc

12. 9. sobota, 18:00 hodin

Dolní Lukavice, kostel sv. Petra a Pavla

JEAN PHILIPPE RAMEAU

13. 9. neděle, 18:00 hodin

Štěnovice, kostel sv. Prokopa

392HZ - NALADĚNÍ NA FRANCII

15. 9. úterý, 19:00 hodin

Kozel, státní zámek

GOLDBERGOVY VARIACE

17. 9. čtvrtek, 19:00 hodin

Chválenice, kostel sv. Martina

ANTONÍN REJCHA 250

18. 9. pátek, 19:00 hodin

Chotěšov, klášter

BA(ROCK) GOES TO HOLLYWOOD

19. 9. sobota, 14:00 hodin

Příchovice, zámek

BEETHOVEN & AMERICKÝ BEETHOVEN

20. 9. neděle, 18:00 hodin

Přeštice, kostel Nanebevzetí P.

Marie

P. GUNTER JACOB, OSB: MISSA DEI

PATRIS FESTIVALIS (1725) A HUDBA ZA-

KLADATELSKÉ GENERACE PŘEŠTICKÉHO

CHORI MARIANI FIGURALIS

22. 9. úterý, 19:00 hodin

Nezdice, kostel sv. Prokopa

SONÁTY PRO HOUSLE A FORTEPIANO

23. 9. středa, 19:00 hodin

Měcholupy u Přeslavi,

kaple sv. Apoleny

INSPIRACE: BACHA

26. 9. sobota, 18:00 hodin

Řenče, kostel sv. Cyrila a Metoděje

POTKALI SE V BONNU

HAYDN, REJCHA, BEETHOVEN

27. 9. neděle, 18:00 hodin

Lužany, zámek

Z VALDŠTEJNSKÝCH ARCHIVŮ

28. 9. pondělí, 19:00 hodin

Zámek Hradiště u Blovic

LA BARBARISSIMA

Pocla Barbaře Strozzi

29. 9. úterý, 19:00 hodin

Letiny, kostel sv. Prokopa

L. VAN BEETHOVEN & F. V. KRAMÁŘ,

UČITEL A ŽÁK

30. 9. středa, 19:00 hodin

Nebílovy, státní zámek

KLAVÍRNÍ TRIA J. HAYDNA, L. VAN

BEETHOVENA, I LOUDOVÉ

1. 10. čtvrtek, 19:00 hodin

Plzeň, Měšťanská beseda

ZÁVĚREČNÝ KONCERT 28. ROČNÍKU

Předprodej:

www.plzenskavstupenka.cz

Výbor pro kulturu a média při Obci Dolní Lukavice
pořádá tradiční akci

Posezení s muzikou a taneční večer

v pátek 11. září 2020 od 19:00
v kulturním domě ve Snopoušověch

Program:

19:00 Zahájení
19:15 Gymnastická ukázka
19:20 Hudební duo (akordeon)
20:00 Hájenka

Občerstvení pro naše seniory zdarma.

Autobusová doprava: 18:25 Krasavce
18:30 Dolní Lukavice
18:35 Lišice
24:00 Zpáteční

KULTURA - POZVÁNKY

Mgr. Eva Horová

O pohár starosty

V sobotu 12. 9. od 14:00 hodin se uskuteční hasičská soutěž „O pohár starosty“. V neděli proběhnou dětské závody v požárním sportu od 11:00 hodin. Srdečně zveme širokou veřejnost.

Michal Divišovský

Na akci je zajištěn autobusový svoz zdarma. Preštice náměstí – 18:00 hodin, Krasavce 18:10 hodin, Dolní Lukavice 18:15 hodin, Horní Lukavice 18:20 hodin, Lišice 18:30 hodin.

Výstava zvířectva

V sobotu 3. 10. od 8:00 hodin se bude v areálu Chovatelný konat výstava drobného zvířectva. Přijďte se podívat a podpořit nás. Srdečně všechny zveme.

Za ČSCH Ing. Tomáš Harviš

KULTURA - CO BYLO

Mgr. Eva Horová

- » 4. 7. proběhl koncert kapely Harlet v Chovatelně.
- » 18. 7. se konal Mexický večer.
- » 31. 7. proběhla cestovatelská přednáška Slávky Honzíka ve Snopoušověch.
- » 4.8. - 8.8. se konal Gabrétský letní sraz v KD Snopoušovy.
- » 22. 8. zahrála kapela Caravela Rock v Chovatelně.

DOŽÍNKY 2020

Mgr. Eva Horová

V sobotu 22. srpna jsem se zúčastnila dožínky Lukreny a.s. v Horní Lukavici. Slavnost sklizně a úrody na pódiu zahájila Jana Zikmundová, která pohovořila o novinkách v Sadech Nebílov. Prozradila, že v létě 2021 se začnou v nebílovských sadech ve fóliovnících pěstovat jahody. V současné době již připravují novou prodejnu.

O velmi dobrých výsledcích doживosti krav poreferoval zootechnik Lukreny Josef Přibáň (ze Snopoušov). Ten předal slovo agronomovi Ing. Jaroslavu Teršovi, který přítomným sdělil dosažené výnosy. Lukre-

MOTOSRAZ SNOPOUŠOVY

12. 9. OD 14:00 hodin

Dřevorubecká show EUROJACK

Letošní ročník bude netradiční, diváci uvidí nejen motorky, ale také soutěžní disciplíny Timbersportu. Přijďte se podívat, srdečně zve Milan Kučera.

Zveme Vás v sobotu 19.9.2020 od 9 – 11 hod.

do Chovatelný v Dolní Lukavici na

DĚTSKOU BURZU

oblečení, hraček, sportovních potřeb

Přijďte prodat nepotřebné a nakoupit potřebné!!!

Pro prodejce bude přístup od 8:30 hodin. Z důvodu omezené kapacity, prosíme o rezervaci na tel. č. 736 777 060.

na má za sebou úspěšné žně, kdy byly sklizeny tyto plodiny: ječmen, pšenice, mák, řepka, hrách a okrajově oves a svazenka. Na podzim se budou ještě sklízet brambory, kukuřice a sója. Ač se to nezdá, rozloha plochy zaseté řepky letos činila pouhých 17% z celkových osevních ploch! Sója byla letos zasetá na 60 ha. O sóje a kombajnu se speciální flexibilní lištou, který dokáže precizně sóju vysekat při sklizni, pohovořil předseda představenstva Ing. Pavel Netrval. Seznámil nás se zprávou o příznivém letošním počasí. Po čtyřech letech extrémního sucha, kdy hodnoty srážek dosahovaly 350 mm za rok (což je polovina od dlouhodobého průměru), se letos díky jarnímu vydatnému dešti podařilo sklídit v průměru 8 tun obilovin, 3,8 tuny řepky a rekordně 4,5 tuny hrachu a 1,3 tuny máku. Ing. Netrval zmínil, že největší radost mají z dostatku travní a hrachové senáže pro krávy, které jim vystačí na celý rok. Kvůli novému nařízení bude od podzimu 2020 docházet ke zmenšování velkých lánů. Budou moci dosáhnout max. výměry 30 ha.

Na dožínkách vystoupily dvě kapely. Ve 13 hodin zahrál malý lidový soubor Plzeňský MLS, který v 16 hodin vystřídal kapela Sekvence. Ta hrála nejen k poslechu, ale také tanci. Parket na koupališti byl stále plný. I navzdory nejistému počasí s přeháňkami a navyšujícím se počtu nemocných koronavirem, akce přilákala velký počet lidí a vydařila se.

ZAPOMENUTÉ OSOBNOSTI – 5. ČÁST

Mgr. Eva Horová

Zdeňka Smejdomá (1909-2004) – židovka, která přežila holocaust

Narodila se v Dolní Lukavici čp. 92 do židovské rodiny řezníka Hynka Blocha (1878-1944) a jeho ženy Reginy (1876-1944). S bratrem Josefem (1905-1944) sourozenci chodili do školy v Dolní Lukavici. Celá rodina se aktivně podílela na společenském životě v obci. Zdeňka se dobře učila a cvičila v lukavickém Sokole, což dokládají záznamy cvičenců. Po přešticke měšťance studovala Obchodní akademii v Plzni, kde úspěšně složila maturitu. Krátce po maturitě se jednoho tanečního večera v Měšťanské Besedě v Plzni

seznámila se svým budoucím manželem - o deset let starším Ing. Oskarem Josefem Smejdomou (1899-1974), rodákem z norského Trondheimu, který v té době pracoval ve Škodových závodech.

V roce 1928 byli v Plzni oddáni. O sedm let později se jim narodila dcera Ivana (*1935, provdaná Owe, žije v Norsku). Rodina v Plzni žila do roku 1937, kdy byl Oskar pracovně přeložen do Prahy. V té době nacisté začínali získávat na moci a v manželství se židovkou viděli

problém. Na každý takový pár vyvíjeli nátlak, aby bylo rozvedeno. Oskar Josef však nesouhlasil, tím pádem byl povolán do pracovního tábora v polském Klettendorfu. Pracoval v lomu na kámen za velmi náročných podmínek. Denně byl vystavován tělesným trestům a vyhladovění. Kdyby se se Zdeňkou rozvedl, okamžitě by byla deportována do plynových komor. I když Oskar Josef nebyl Žid a byl čistý Árijec, Zdeňka nebyla nacisty ušetřena. Pracovala v továrně na německý válečný průmysl. Vstávala v 4:30 hodin a do továrny chodila na druhou stranu Prahy pěšky. Židé nesměli jezdit tramvají. Dělnice z továrny nacisté posílali do koncentráků. Před odchodem je však čekala kompletní zdravotní prohlídka, aby do tábora nikdo nezanesl infekci a nenakazil další vězně. Jeden z lékařů byl Zdeňčin známý. Když k němu vždy šla na prohlídku před plánovaným odchodem do koncentráku, vždy ji něčím nakazil, aby dostala vysoké horečky a neodešla. Takto se odchod několikrát odkládal až do konce války. Díky tomu zázračně přežila.

V roce 1950 rodina z politických důvodů emigrovala do Norska. Oskar Josef byl z politických důvodů propuštěn po 25 letech ze Škodovky. Ivana Owe, dcera Zdeňky, sdělila: „Nechtěli jsme odejít, ale komunisté nás tu nechťeli. Maminka doufala, že ji v Norsku čeká nový život a pomůže jí zapomenout na životní strasti. Zvykla si na život v Norsku, na život v Čechách nezapomněla, ale o své kruté minulosti s norskými přáteli nikdy nemluvila. A já tomu dnes rozumím, protože když jsem před pár lety začala sepsovat rodinnou kroniku a mluvila jsem o tom se svými přáteli, zdálo se, že je to nezajímá. Matka se na první pohled zdála klidná, vyrovnaná, ale uvnitř si po celý zbytek života nesla obrovský smutek a lítost.“ V 50. letech ženy v Norsku nepracovaly, ale staraly se o děti a domácnost. Zdeňka byla šikovná, s maturitou měla mnoho zkušeností, a tak vypomáhala v rodinné firmě v Norsku, kde využila i velmi dobrou znalost němčiny. Zdeňka zemřela v roce 2004 ve věku 95 let v Oslu.

MYSLIVCI NA LUKAVICKU – 5. ČÁST

Povídka Riga, pes lovecký - Ing. Jaroslav Kasl, kráceno

Na hony na bažanty a zajíce jsme se vždy moc těšili. Doma jsme měli psa Rigu, krátkosrstého ohaře. Můj otec, vášnivý nimrod, říkal, že je to pes lovecký. Brával ho sebou na podzimní hony. Pracoval dobře v poli, vystavil pernatou, dobře aportoval koroptve, bažanty i zajíce a na škodnou byl ostrý. Neváhal skočit do studené vody rybníka pro sestřelenou divokou kachnu - březňačku. Měl i jinou, pozoruhodnou vlastnost. Doveď se uprostřed honu přeměnit ze psa loveckého na psa honičiho. Pozoroval, jak se lovci marně snaží skolit unikajícího zajíce z kruhové leče. Tady dospěl k závěru, že nadešla jeho chvíle, aby zachránil čest honu. Dlouhými skoky se vydal za prchajícím zajícem. Marné bylo volání jeho pána, aby se vrátil. Zajíc kličkoval, pelášil, Riga za ním. Po nějaké chvíli se utýraný zajíc posadil a pozoroval, co dělá jeho pronásledovatel. Ten také seděl. Těžce oddychoval, kňučel a jazyk mu visel z mordy. Zajíc se dal opět do pohybu, Riga ho následoval. To se opakovalo několikrát. Nakonec usoudil, že zajíce nedohoní, zapomněl, že chtěl zachránit čest honu a vrátil se domů. Zalezl do svého domečku, přední běhy vysunul kruhovým otvorem, položil si na ně hlavu a jeho moudré oči říkaly: „*Celej ten váš hon mi může být ukradeněj.*“

Práce s loveckým psem baví Petra Kastnera a Pavla Netrvala.

Petr Kastner (*1972) z DL čp. 190

V mysliveckém prostředí vyrůstal. S otcem chodil do lesa a zúčastňoval se také honů. V roce 1995 složil zkoušky z myslivosti a krátce na to vstoupil do místního mysliveckého sdružení. Nejvíce ho baví práce s loveckým psem - Malým müster-landským ohařem, který má kynologické zkoušky. V roce 2011 se tento pes stal vítězem podzimních zkoušek v Lelově. „*U nás byl lovecký pes odjakživa. Otec měl irského teriéra a dva kokršpaněly.*“ sdělil pan Kastner, který si sice rád zastřílí, ale zvěřinu nekonzumuje.

Ing. Pavel Netrval (*1973) z DL čp. 172

Kladný vztah k této zálibě má od dětství. Myslivcem byl jeho děda (z matčiny strany). Strílí 20 let a od roku 2003 je předsedou Honebního společenstva. Z myslivosti má nejraději péči o zvěř, ochranu zvířat. Rád pracuje se svým loveckým psem: „*Když jsem byl malý, měli jsme několik psů, ale až já jsem si před lety pořídil svého prvního loveckého psa - fenku Malého müsterlandského ohaře. Je vycvičená a beru ji na hony.*“ Sdělil. Také se zúčastňuje kulturních akcí mysliveckého sdružení. Zvěřinu jí všechnu, ale nejradši má hovězí.

ZÁMECKÁ LÉČEBNA

Iva Krajičková (rozená Francuchová)

Na lukavický zámek jsme se nastěhovali na podzim roku 1955. Na jaře 1956 tam nastoupili alkoholici, kteří tam byli necelé dva roky. V roce 1958 tam byli umístěni psychotici. 100 mužů bylo v prvním patře, 50 žen bylo v podkroví.

Jeden pacient se jmenoval Mařík a často zametal okolo zámku. Každá žena byla podle něj Mařenka a každý chlap Venoušek. Jednou v létě byl fotbalový zápas na hřišti za zámeckým parkem. Na návěs přijel autobus s fotbalisty a jejich fanoušky. Byly mezi nimi i ženy, které měly krásné barevné šaty. Mařík zase zametal a jak průvod mjející zámek spatřil, začal vykřikovat: „*Jé maškary!*“ a moc se tomu smál. Ty dámy, které se pyšně nesly v nových šatech, na něj dosti divně pohlížely.

Když byli chovanci venku, byli mezi nimi dva pacienti, kteří byli na úrovni tříletých dětí. Sice jim už bylo dávno přes třicet, ale chovali se jako malé děti. Jmenovali se Hruška a Pilný. Buď se objímali a líbali, nebo se na sebe zlobili a postrkovali se. Hruška byl více emotivní. Pilný se spíše přizpůsoboval. Pilného jsem moc mluvit neslyšela, ale Hruška, i když šišlal, tak něco tu a tam řekl. Měl moc rád jednoho ošetřovatele - pana Benedikta. Říkal mu Eneny. Jednou měl pan Benedikt dovolenou, a tak v ústavu nějaký čas nebyl. To bylo Hruškovi divné, a tak se ptal dalšího ošetřovatele, kde je. A ten mu řekl, že se Benedikt utopil v rýži. Večer byla vizita a náš táta našel Hrušku v slzách. Když se ho ptal, co se mu stalo, tak plačky odpověděl: „*Eneny umřel, protože se utopil v ležci.*“ Dalo jim tehdy dost práce, než mu to vysvětlili, že se vlastně nic nestalo. Když se pan Benedikt vrátil z dovolené, bylo plno radosti.

Dále si pamatuji na pacienta Skálu. Koktal a byl velmi hubený, takže mu pořád padaly kalhoty a on si je musel přidržovat. Měli jsme doma pianino. Maminka i táta byli dobří klavíristi. Já jsem na něj také cvičila. Jezdila jsem s Maruškou Kaslovou na kole do Přeštic do hudební školy. Maminka si také moc oblíbila Emilku Březinovou z Dolní Lukavice. Když Emilka projevila přání se na klavír něco naučit, tak se jí věnovala. Jeden den přišla Emilka zase na hodinu a maminka zjistila, že potřebuje ještě něco koupit v konzumu, a tak Emilce řekla, aby zatím cvičila sama, že jen odběhne a za chvíli se vrátí. Pacienti byli právě venku a slyšeli klavír. Nejblíže dveřím stál právě Skála. Když zjistil, že je otevřeno, šel pomalu do prvního patra až do našeho bytu. Emilka se ho lekla, protože se před ní najednou objevil člověk, něco koktal, padaly mu kalhoty a on se je snažil rukou natahovat. Když naše maminka přicházela k zámku, viděla, prchající vyděšenou Emilku, a za ní pobíhajícího Skálu, který se snažil vysvětlit, že chtěl jen poslouchat tu hudbu. Vše se vysvětlilo, jen táta musel pacientům říct, že by do bytu chodit neměli a měli by poslouchat pod okny.

Ještě jsme tam měli takový pár s Dawnovým syndromem. On si říkal Pan profesor a vždy čekal, než přišly dolů ženy, tak počkal na tu svou a pak se od sebe nehnuli. Náš táta to oslovení respektovat a také ho tak tituloval. Jednou odpoledne, když byli pacienti zase venku, tak táta

udělal takovou odpolední vizitu. Zastavil se u tohoto pacienta a zeptal se ho: „*Pane profesore, tak jak se cítíte?*“ On odpověděl: „*Dobře. Viděl jsem osm velbloudů vzadu v parku, jak šli do bažantnice.*“ Bylo to s nimi někdy veselé, ale to se zdálo nám dětem. Táta i s ošetřovateli měli někdy plné ruce práce. To, že tam byli pacienti se záchvaty, to už jsme neviděli.

LÉTO A TRAMPOVÉ

Mgr. Eva Horová

Pojem tramp (tramp) pochází z angličtiny a používal se jako označení pro tuláka, často člověka nerespektujícího všeobecně vžitě konvence okolní společnosti. Běžně šlo o osobu bezprávnou a bez majetku či společenského postavení. Pojmem trampování či vandrování označujeme pobyt ve volné přírodě, spát pod širákem atd. Výlet trampů bývá též označován slangovým výrazem čundr. Slovo „čundrák“ vzniklo z původně německého „tschundern“ – „toulat se“. Pojem „čundrák“ býval původně pejorativním označením. Později ztratil svůj hanlivý význam a zlidověl. Ve 20. a 30. letech 20. století bylo trampování vyloženě populární záležitostí. Tato činnost umožňovala dospívajícím realizovat své představy o životě a plnit si touhu po volnosti, romantice, dobrodružství, vztazích založených na přátelství, na jednoduchém a přírodním způsobu života.

Trampové většinou procházeli územím v blízkosti vodního zdroje. U nás procházeli kolem řeky Úhlavy. Zápisy v obecní kronice v roce 1933 uvádějí: „*Břehy stříbropěnné Úhlavy byly posety po několik měsíců od časného rána až do pozdního večera opálenými těly trampů.*“ Prvotně trampové spali pod širákem nebo pod celtou. Postupem času spali i v primitivních chatách. Kronika obce v roce 1934 uvádí: „*I u nás se začínají objevovat trampské chaty – žel, že život v nich neodpovídá tomu, proč byly původně*

stavěny – užití vzduchu, vody a slunce. Někde se zvrhávají v domy neřesti a nemravnosti.“ První trampské chaty vznikaly v Údolí luny, tedy v lokalitě, která se nachází mezi obcí Lišice a Snopoušovy dole u řeky Úhlavy. Tato lokalita byla od 30. let 20. století navštěvována rybáři z Plzně-Doudlevec, kteří někdy přespávali ve zdejší cestářské boudě. Čas od času se zde ukázali i trampové. Rozdělali si oheň, bavili se a zpívali trampské písně.

Na trampské výlety svého otce ve 30. letech vzpomíná paní Věra Šlechtová, rozená Tobrmanová. „*Otec (Karel Tobrman) si v roce 1929 v Praze koupil fotoaparát a od té doby dokumentoval nejen stavby, ale i místa, která navštívil. Do aparátu se vkládala kazeta s 5 skleněnými negativy. Z trampování zbyla jen jedna fotografie. Tatí trampoval do roku 1939. Měl moc rád přírodu. Když žil v Poříčí hodně vzpomínal na lukavický zámecký park a oboru. Běžovou deku z fotky, údajně z velbloudí srsti, jsme měli donedávna. Tu tatínek používal na trampské výlety.*“

Na pozdější výlet kluků – coby trampů - vzpomíná paní Jaroslava Peclová: „*Někdy v roce 1956, 1957 se snopoušovští kluci Miroslav Volf, Vlasta Hrubý a Josef Mašek vydali na výlet. Jeli na kolec do severních Čech. Téměř celá vesnice je vyprovázela, aby se živ a zdraví vrátili. Jeli stanovat.*“ Pobyt v přírodě lákal zejména chlapce i v pozdější době. František Tolar z Lišic vypráví: „*Když mně bylo přibližně 13 let, v roce 1964, postavili jsme si s partou místních kluků dřevěnou chatu „V Lukávcích“ vedle rybníka. Zde jsme si od jara do podzimu hráli na trampy či partyzány. V dřevěné boudě jsme měli i kamna, na kterých jsme si vařili. Čas tu se mnou trávil V. Tureček, J. Benda, V. Přibán a J. Voves.*“

SESTRA JANUÁRIE (1915-1998)

Blanka Zahradníková

Jiřina Beranová se narodila jako sedmé dítě (z dvojčat) Karlu Beranovi a jeho druhé ženě Marii v Krasavcích. Chodila do školy v Dolní Lukavici a poté sloužila u Vacků v Krasavcích čp. 4. Jelikož Jiřina teta byla jeptiškou (sestra Gorazda) a dva bratři její matky byli faráři, rozhodla se jít do kláštera. V klášteře získala

jméno Januárie. Jako novicka působila v Horažďovicích, kde pracovala jako zahradnice. Dále žila v klášteře Zašová a Moravec. Do Krasavců za svou rodinou dojížděla.

Fotografie vznikla na terase domu čp. 82 (dnes Haydnův dům). V naší rodině to

ÚDOLÍ LUNY

Mgr. Eva Horová

**O letních večerech
písně trampské zněly,
ruce na kytaře
v rytmu se chvěly.**

**„Červená se, line záře...“
dým stoupá výše,
osada už dlouhou chvíli
svou historii píše.**

**Úsměv, smích, nálada
vzduchem se nesly,
plameny vzpomínek,
čas neodnesly.**

**Statný svědek zábavy
u řeky se tyčí,
o rybářských závodech
totem na vždy mlčí.**

byla velmi vzácná návštěva. Teta byla až v Moravci a z kláštera přijela jen jednou ročně na krátkou dovolenou. Předtím to bylo horší, řádové sestry nesměly ven vůbec. Jako malá si pamatuji, že jsme u nich trávili s rodiči týden jako hosté kláštera. Vezli jsme vždycky plné auto plzeňského piva a dalších darů. Otec potom dal potají matce představené nějaké peníze pro klášter, co shromáždil po příbuzných a známých. Sestry tam v hrozných podmínkách skvěle a obětavě opatrovaly staré a nemocné řeholnice a kněze. Dožil tam i lukavický farář Marouš († 1985).

VĚDĚLI JSTE, ŽE ...?

Mgr. Eva Horová

Paní Jarmila Benediktová (*1944) z Lišic čp. 110 již přes padesát let spolupracuje s Českým hydrometeorologickým ústavem Plzeň? V roce 1965 Československý hydrometeorologický ústav Plzeň začal u řeky v Lišicích dělat vrt. Táhlí od rodičů

paní Benediktové elektřinu. Požádali její maminku, zda by chodila měřit. Ta se této činnosti věnovala do své smrti v roce 1969. Po ní to převzala Jarmila Benediktová. Měří 1x týdně ve vrtu, který se nachází přibližně 300 metrů od jejího domu v lukách. Měření provádí speciálním pásmem, které má na konci píšťalu. Sdělila: „Když se konec pásma dotkne vody, začne zvukem signalizovat, že jsem u hladiny. To je moment, kdy začnu měřit. Každou středu si výsledky zapíši do notesu s příslušným datem. Výsledky vyhodnocuji za celý kalendářní měsíc a odesílám je poštou na Český hydrometeorologický ústav do Plzně.“ Když začínala měřit, vzdálenost k hladině byla 96 cm, pak vody začalo ubývat a hodnoty šplhaly nahoru k 104 - 112, postupem času opět cifry narostly až k 140. V loňském roce naměřila

např. 200 cm. V květnu 2020 kolem 180 cm, v červnu kolem 175 cm, v červenci kolem 180 cm a v srpnu (stav k 19. 8.) 174 cm. „Je vidět, že hodnoty nespádly na dva metry. Z toho lze usoudit, že není tak extrémní sucho.“ sdělila paní Benediktová. Musí také sledovat předpověď počasí a zapisuje teplotu a počasí v den měření. Má tedy jasnou evidenci, jaké počasí bylo za posledních 50 let.

NA SLOVÍČKO SE SLÁVKEM HONZÍKEM (*1967), POSILOU PEDAGOGICKÉHO SBORU V ZŠ

Mgr. Eva Horová

Co vás vedlo k přijetí volného místa v ZŠ Dolní Lukavice?

Jelikož jsem přes 20 let učil na ZŠ v Praze, měl jsem zkušenosti v oboru a práce ve školství mě baví. Když jsem se natrvalo přestěhoval do svého rodiště do Dolní Lukavice čp. 99, za práci jsem stále dojížděl do Prahy. Když jsem se od paní ředitelky dozvěděl, že se uvolnilo místo učitele, řekl jsem si, že je na čase změnit prostředí a po práci s městskými dětmi to zkusit s těmi, co žijí blízko přírodě! Navíc práce v místě bydliště má samozřejmě velké výhody.

Jaké předměty budete od září vyučovat a proč?

Budu vyučovat vlastivědu, prvouku, výtvarnou výchovu a pracovní činnosti. Jelikož rád cestuji po světě a po krásách naší země, mám mnoho zážitků z cest. Doufám, že děti dokážu zaujmout a že jim budu moci předat co nejvíce zkušeností i názorů, které v nich snad vzbudí větší zájem o naši krásnou vlast a její úžasnou přírodu.

Jaké ročníky budete učit a na celý úvazek?

Budu učit téměř všechny ročníky a budu zaměstnán na částečný úvazek. Mám totiž ještě v plánu další aktivity na Dolno-lukavicku. S místním obecním úřadem se velmi dobře spolupracuje. Starosta i zastupitelé jsou nakloněni smysluplným aktivitám a já bych zde chtěl ještě něco vytvořit. Třeba v historicky kulturním či sportovním prostředí.

FOTOHÁDANKA:

Mgr. Eva Horová

Poznáte děvčata? (foto z roku 1953)

Řešení z minule: zleva: Barbora Fremrová, její dcera Marta Havlová, tlustý muž je Martin Beran, jeptiška Januárie, Petr Havel se sestrou Blankou (Zahradníkovou), Marie Suchá a malá holčička s kočkou je Miroslava (provdaná Čermáková).

ZPRÁVY Z FOTBALU

Pavel Hajžman

Po změnách na STK OFS PJ a na žádost vedení fotbalového oddílu odehraje družstvo mužů sezonu 2020/2021 ve 3. třídě-západ okresní soutěže Plzeň-jih. Hráči se po dlouhé odmlce předvedli na domácím hřišti v nových dresech. Výkop proběhl v neděli 23. 8. proti Dobřanům „B“ s výsledkem 3:1 (branky Rajchart David 2x, Pecka Zdeněk). za podpory velkého počtu diváků a to 150. Druhé kolo bylo odehráno se Vstíší 3:2 na penalty (Rajchart David, Kastner Marek).

Nové vedení družstva: trenér Václav Lecjaks a asistenti Jaroslav Stehlík (Pardál) a Miroslav Rotenborn, kteří se podíleli již na přípravě na novou sezonu již v průběhu prázdninových měsíců. Stávající sestavu posílilo několik nových borců.

Zveme příznivce kopané a naše fanoušky na všechna mistrovská utkání.

Sportu zdar a fotbalu zvlášť!

TJ Sokol Dolní Lukavice
pořádá

nábor fotbalových nadějí
(holky i kluci)

ročníky 2014-2017

Kde: hřiště TJ Sokol Dolní Lukavice

Kdy: měsíc září - po a st 16,00-17,00

Trénink si můžete přijít vyzkoušet, nebo se na něj nezávazně podívat ve výše uvedený termín. Jediné co potřebujete je dobrá nálada, sportovní oblečení a vhodná obuv (kopačky nejsou podmínkou).

Pokud by měl někdo z rodičů zájem pomoci s trénováním, budeme určitě rádi.

Kontakt: Jakub Šmířák 724953110, smirak@plzen.eu

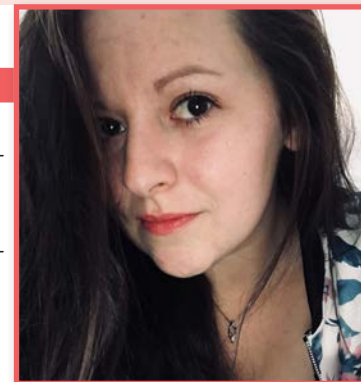
Rozpis mistrovských utkání mužů Dolní Lukavice

» 3. kolo 6. 9. 17:00 hodin
Mantov - Dolní Lukavice	» 7. kolo 11. 10. 15:00 hodin
Dolní Lukavice - Soběkurky
» 4. kolo 13. 9. 16:30 hodin
Dolní Lukavice - Lišíná	» 8. kolo 18. 10. 11:30 hodin
Merklin B - Dolní Lukavice
» 5. kolo 20. 9. 16:00 hodin
Dnešice - Dolní Lukavice	» 9. kolo 25. 10. 14:30 hodin
Dolní Lukavice - Hradec B
» 6. kolo 27. 9. 15:30 hodin
Dolní Lukavice - Ptenín	» 10. kolo 1. 11. 14:00 hodin
Záluží - Dolní Lukavice

NOVÍ OBYVATELÉ

Mgr. Eva Horová

Milan Bureš (*1976) má v Dolní Lukavici kořeny. Pocházel odtud jeho předkové. Jako dítě jezdil za babičkou a narodil se zde jeho otec (Milan). **S manželkou Renatou (*1976) a synem Daniele (*2001)** žili v Chlumčanech v bytovce. „Rodinný dům jsme postavili na pozemku, který nám daroval můj otec.“ Sdělil pan Bureš. Pochvalují si klidnou lokalitu, avšak trápí je ovzduší v topné sezóně. Rodina se do novostavby čp. 286 (pod sokolovnou) nastěhovala 1. 7. 2019.

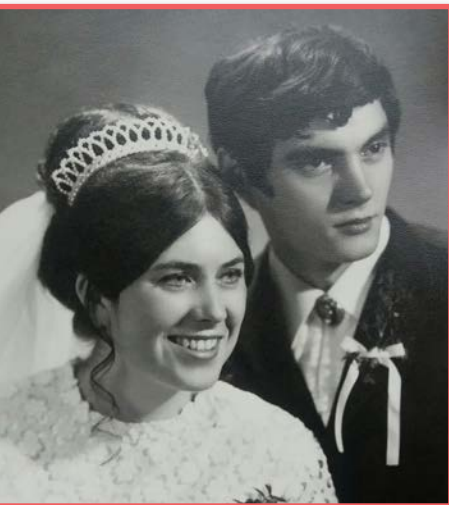
Jana Hranáčová (*1988) se do Dolní Lukavice čp. 181 (na Pajzovnu) přistěhovala po návratu z pětiletého pobytu v Německu. Je rodačka z Dolní Lukavice. Je zde spokojená. Vysvětluje: „Je to tu stejně a zároveň jiné. Všude dobře, doma nejlíp.“ K trvalému pobytu se zde přihlásila 14. 10. 2019.

GRATULACE KE ZLATÉ SVATBĚ

Mgr. Eva Horová

Manželé Polívkovi se seznámili v roce 1968 v Lišicích při oslavách 1. máje. Své „ano“ si nevěsta Bohumila, rozená Dolanská z Hradčan a ženich Stanislav, rodák z Lišic čp. 34 řekli na Městském úřadu v Přešticích 15. srpna 1970. Po svatbě začali společně žít na Hradčanech, kde se jim v roce 1971 narodila první dcera Bohumila. Následně se přestěhovali do Lišic čp. 95. V roce 1977 se jim narodila druhá dcera Martina a začali se stavbou domu. Do domu (Lišice

čp. 34) se přestěhovali v roce 1980 a žijí v něm dodnes. Mají 4 vnoučata a 1 pravnuče.

19. září 2020 manželé **Stanislava (*1949) a Václav (*1948) Jindrovi** oslaví zlatou svatbu. Seznámili se na taneční zábavě v lukavické sokolovně na podzim roku 1969. „Ano“ si řekli na radnici Přestěčích a následně v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Nevěsta, rozená Marušová, je rodačka z Dolní Lukavice čp. 168. Ženich pochází z Chlumčan (ze Závisti). Hostina se konala doma u nevěsty. Rok po svatbě se manželům narodil syn Luděk (*1971, žije v Dobřanech) a o čtyři roky později syn Milan (*1975, žije v Horní Lukavici).

OSLAVENCI M+M

Starosta a zastupitelé obce

80. narozeniny oslavili o prázdninách dlouholetí zaměstnanci OÚ M+M, podělili se o ně rovným dílem. Mirka Štychová pracuje pro obec již 13 let a Michal Böhm 14 let.

Přejeme jim štěstí, zdraví, dlouhá léta, ať jim vydrží elán, ochota a vstřícný přístup k občanům.

JUBILANTI - ZÁŘÍ A ŘÍJEN

Cibulka František, DL
Havlová Marie, Krasavce
Tobrmánová Marie, DL
Klepsová Václava, DL

86 let
80 let
75 let
60 let

Uzlová Anna, DL
Divínová Vlasta, DL
Černá Marie, Snopoušovy
Babková Zdeňka, DL
Havlíček Pavel, DL
Polívková Miloslava, DL
Brožík Miloš, DL

89 let
88 let
87 let
85 let
84 let
83 let
80 let

Obec Dolní Lukavice všem gratuluje a přeje hodně zdraví do dalších let.

HLASATEL – časopis obyvatel Dolnolukavicka. Vydává Obec Dolní Lukavice. Vychází 8x v roce v nákladu 450 výtisků. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za obsah článků odpovídají jejich autoři. Registrováno MK ČR E 12350 Adresa redakce: Obecní úřad Dolní Lukavice 134, 334 44. Archiv www.dolni-lukavice.cz, zodpovědný redaktor Michal Böhm – ekonom@dolni-lukavice.cz, grafika Michal Böhm, Mirka Štychová. Členové redakční rady: Mgr. Eva Horová, Mirka Štychová.